Vragen en antwoorden

over het volgen van de geestelijke wet bij het werken met de menselijke wet (1)
over twee gekleurde mensen en waarom zij op dit pad zijn (2,5)
over gevoed worden bij het opzetten van het Pad in Michigan (3)
over het vervullen van je taak in een relatie, je vrije wil en wat je in de weg staat (4)
over kindbehoeften bij beide partners in een relatie (6)
over overgevoeligheid voor bloed en vrees voor verlies van leven (7)
over de betekenis van een gestolen beurs op een open weekend (8)
over het bewerken van de (Engelse) lezingen; en het waarom van Vloeiende en niet vloeiende zinnen (9)
over onrechtvaardigheden en de wet van rechtvaardigheid (10)
over een echt vruchtbare relatie mits beide partners willen (11)

29 november 1978
lezing 255A

"Zegeningen, geliefde vrienden. Laten we deze vraag en antwoord-sessie ingaan met de Heer in je hart en in je geest. Ga stil bij jezelf naar binnen, bekrachtig je wens om met de oren van Christus te horen, met Zijn ogen te zien en met Zijn geest te begrijpen wat je hoort."

VRAAG: Doordat we andere juridische adviseurs hebben aangetrokken wordt er van ons gevraagd om uitgaande van onze geestelijke wet en van de menselijke wet onze identiteit en taken duidelijker te omschrijven. We zullen dan enkele ingewikkelde, praktische kwesties moeten aanpakken en oplossen.

We waren diep geraakt door uw uitgebreide antwoord op onze vraag over de nieuwe organisatie. Kunt u ons ook in deze kwestie helpen om te kijken en om in waarheid te zijn? (1)

"De aardse wetten zijn soms 'je vrienden', dat wil zeggen dat ze in overeenstemming met de geestelijke wet zijn. Maar er zijn ook situaties waarbij dit niet zo is. Het is heel erg belangrijk dat jullie leren om onderscheid te maken tussen wanneer dit wel en wanneer dit niet het geval is en er voor waken dat je in elk van beide gevallen een fanatieke houding aanneemt. Het is heel goed mogelijk om altijd de geestelijke wet te volgen of deze nu al of niet met de menselijke wet in overeenstemming is. In die situaties waarin dat niet het geval is, zullen jullie altijd manieren kunnen vinden om binnen de kern van de geestelijke waarheid en wettigheid te blijven zonder je wettelijke rechtspositie in gevaar te brengen. Het gaat er alleen om dat jullie je van deze mogelijkheid bewust zijn, naar de juiste leiding zoeken en oog hebben alle verschillende alternatieven die er bestaan.

Er bestaat altijd bij alle mensen een neiging om de slinger van het ene uiterste naar het andere te doen uitslaan. Deze neiging bestaat natuurlijk ook bij jullie. En ik wil jullie er opmerkzaam op maken dat jullie veel onnodige strijd kunnen vermijden als jullie je bewust van deze neiging zijn en daarom de overdreven uitslagen in beide richtingen vermijden. Zo zouden jullie bijvoorbeeld bij de tijdbudgettering makkelijk van het ene uiterste in het andere uiterste kunnen vervallen. Hetzelfde geldt voor de kwestie van het voor eigen doeleinden gebruiken van het pad en het Centrum aan de ene kant en dan naar het andere uiterste doorslaan aan de andere kant. Het is niet goed om niet echt eerlijke regels op te stellen om de menselijke wet maar te volgen – alleen omdat dat de eerste, voor de hand liggende oplossing lijkt. Dit zou het hart voor echt vanuit jezelf geven sluiten. Zoals ik zei, er zijn altijd manieren waarop je eerlijkheid, rechtvaardigheid, geven en ontvangen in de juiste verhouding kunt brengen zonder de geestelijke of de menselijke wet geweld aan te doen. Alleen dan kan de ware dienst aan God zuiver zijn. Goddelijke zegeningen volgen jullie bij elke stap op jullie weg."

VRAAG: Als de enige twee zwarte mensen die bij dit pad betrokken zijn, zouden we willen vragen waarom dit Pad nu ons pad is. (2)

“Kennelijk omdat jullie er klaar voor zijn. Jullie zijn bereid om aan je innerlijke problemen te werken. Ik heb dit al eerder gezegd: de reden dat zo weinig zwarte mensen in deze tijd zo’n Pad zoeken is dat zij zich nu met andere aspecten van het leven moeten bezighouden. Zij moeten hun energie aan uiterlijke veranderingen geven en dat is dikwijls waar het voor hen op aan komt. De tijd zal komen waarop de nadruk zal verschuiven. Waarom er uitzonderingen zijn zoals in jullie geval kan niet met een eenvoudige uitleg worden beantwoord. Het zou simplistisch zijn om dat te proberen. Maar jullie zouden je hierover geen zorgen moeten maken. Het is goed dat jullie hier zijn. Op die manier kunnen jullie je levens op aarde vervullen en in alle opzichten en op alle manieren ook voor de zaak van jullie mensen het beste van jezelf geven. Dit kan op een indirecte maar niettemin doeltreffende manier gebeuren. Alleen al het begrip dat jullie op dit Pad krijgen dat we diep binnen in onze ziel ongeacht ras, ongeacht leeftijd, ongeacht achtergrond allemaal hetzelfde zijn is heel belangrijk. Jullie zijn allemaal een goddelijke uitdrukking en een hoger zelf. Jullie hebben allemaal in de loop van je aardereizen vervormingen opgedaan zodat jullie deklagen zoals het lagere zelf en het masker hebben gecreëerd. Deze verschillen natuurlijk van mens tot mens maar in de grond zitten jullie allemaal in hetzelfde schuitje. Dit inzicht zal jullie tenslotte een nieuwe kracht geven die ook in de zaak van de gelijke rechten voor de zwarte mensen effectief zal zijn.”

VRAAG: 1) Mijn vraag betreft mijn persoonlijke verhouding tot het Pad en speciaal het Pad in New York. Ik woon in Michigan en ons Pad is pas enkele maanden geleden geformeerd. Ik voel zo’n diep verlangen om deel te hebben aan de activiteiten in New York. Ik mis het om lezingen bij te kunnen wonen en regelmatig sessies te hebben. Conform mijn contract ben ik vijf weekends per jaar hier kom en volg ik het helperschap zomerprogramma. Ik geef zelf onderricht in de lezingen en doe dingen waar mensen in New York een jarenlange training voor volgen. Ik voel me afgescheiden en boos, alsof ik iets mis. Kunt u me helpen om de betekenis van mijn taak en de zin van de fysieke scheiding te zien?

2) Ons Pad in Michigan is van start gegaan. We zijn een groep voor de bestudering van de lezingen begonnen. We hebben dit jaar veel lezingen waaraan we aandacht willen besteden en voor het helperschap programma volgende

zomer zullen er dus nog veel meer klaar zijn. Onze persoonlijke ontwikkeling brengt ook veel werk met zich mee dat in onze sessies naar boven komt. We worden ook overspoeld door organisatorisch werk. We weten niet waar we de tijd vandaan moeten halen. We willen weten waar we ons op moeten concentreren. We merken dat we in verwarring zijn en hebben altijd het gevoel dat we onze zaken niet afmaken. Waar zouden onze prioriteiten moeten liggen?Waar moeten we ons op richten? (3)

"1) Dit gevoel komt echt van je hogere zelf maar wordt bij de 'vertaling' door de mangel gehaald. Bij het doorkruisen van de verschillende lagen, treedt het te voorschijn als boosheid, jaloezie, gevoel van vergeten te zijn enz. Daaronder leeft een angst dat je misschien niet in staat bent om de taak waarvoor je bent gekomen te vervullen. En daaronder is een echte bezorgdheid dat je geestelijk onvoldoende gevoed en voorbereid zult zijn om deze taak te kunnen vervullen. Ik zeg tegen je dat je deze bezorgdheid bewust, heel direct bewust zou moeten maken, waarbij je de deklagen verwijdert zodat je je vertrouwen in je God, in je leiding naar deze bezorgdheid toe kunt brengen. Je kunt er zeker van zijn dat je ongeacht de omstandigheden alles zult ontvangen wat je nodig hebt. Misschien doet zich zo nu en dan de gelegenheid voor om hier bij de bron extra tijd door te brengen. Maar zelfs met de huidige regeling zul je ontvangen wat je nodig hebt. Geloof me, God zal er op toe zien dat je over alles beschikt wat je nodig hebt, want je doet Zijn werk en Hij weet wat je nodig hebt. Het is ook belangrijk dat je jezelf niet de schuld van de gevoelens geeft die je beschrijft maar door de bedekkende lagen heengaat en hun ware aard ziet. Die bestaat uit jouw betrokkenheid en goede wil om een prachtige taak op dit pad te vervullen. Maar je vertrouwen heeft versterking nodig. Het zou absurd zijn om te denken dat de Heer er niet voor zal zorgen dat je de noodzakelijke instrumenten tot je beschikking hebt.

2) Wat je hier beschrijft is heel natuurlijk en erg voorspelbaar. Je komt weer je twijfels tegen. Je twijfelt eraan of je wel in staat bent om te doen wat je van plan was voordat je incarneerde. En anderen verkeren in een soortgelijke positie. Ik zeg je, het belangrijkste richtpunt moet altijd de persoonlijke innerlijke zuivering zijn en het bij elkaar brengen van deze persoonlijke zuivering en de zuivering van de groepsentiteit die begonnen is zich te vormen. Het organisatorische werk is natuurlijk een deel van je taak. Je zult in staat zijn om die te vervullen wanneer je

begint te beseffen dat het niet of/of hoeft te zijn. Het is in werkelijkheid niet een kwestie van tijd maar van angst, in jullie allemaal. Je bent bang dat je misschien niet in staat zult zijn om het allemaal te realiseren of dat het lagere zelf er misschien niet voldoende aan wil bijdragen. Dus verken dit aspect als groep. Zie dan de angst voor wat hij is nadat jullie dit hebben gezien en bid om leiding. Verbind je opnieuw met het doen van het werk voor God. Jullie zullen dan in staat zijn om de diverse taken aan verschillende mensen toe te wijzen die bij het organisatorische werk zullen samenwerken zonder aan enig ander belangrijk aspect van jullie levens te weinig wisselgeld te geven. Jullie hebben alle zegeningen, alle leiding die jullie nodig hebben."

VRAAG: Ik heb al een tijd een relatie met John omdat ik heel erg van hem houd en ik voelde dat we samen een taak hadden. In de crisis waar we nu in zitten, weet ik niet zeker of het mijn opdracht is om samen met John te blijven of dat ik blijf hangen uit angst om de plek in mijzelf onder ogen te zien waar ik mij niet geliefd voel. Wilt u me alstublieft uw raad geven? (4)

"Ik kan niet zeggen of het de bedoeling is dat deze specifieke ziel jouw partner is. Het kan zo zijn als jullie allebei je problemen doorwerken. Als dat niet het geval is, zul je later iemand vinden die geschikt voor jou is. Heel veel hangt van je vrije wil af. De manier waarop je de vraag stelt is alsof dit een vaste, voorbeschikte verordening is. Beide beslissingen van je zullen het lot van jullie samen bepalen zonder dat er in elk van beide gevallen noodzakelijkerwijs inbreuk op je geestelijke taak wordt gemaakt. Met andere woorden, wat ik probeer duidelijk te maken is dat onafhankelijk van de vraag of jullie al dan niet samen blijven jullie je taken wel of niet kunnen vervullen. Maar als je doorgaat met groeien en de problemen die er nog zijn oplost, zul je niet alleen in deze opdracht staan. Je zult een partner hebben met wie je je persoonlijke pad, je persoonlijke groei evenals je taak ten behoeve van anderen kunt delen.

De angst die je noemt is een deel van het probleem dat nog rest. Hij duidt erop dat deze man meer voor jou betekent dan wat hij echt in werkelijkheid is. Hij is meer voor je dan je partner, meer dan waar een echte relatie ooit aan kan voldoen. De angst wijst erop dat je nog niet gelooft dat je op je eigen twee benen kunt staan en zelf verantwoordelijk kunt zijn. Dus heb je iemand nodig die dat van je

overneemt. Het is precies deze angst die een last voor jullie beiden wordt. En hij heeft een soortgelijke angst maar die drukt zich misschien op een andere manier uit. Hij is meer bang voor de gevolgen van zijn en jouw afhankelijkheid en hij verwart dus wat een volwassen relatie is met wat je in een kinderlijke relatie verwacht die deze verwachting nooit waar kan maken. Daarom voel je angst. Je zou hieraan moeten werken. Je zou uit moeten zoeken op welke manier je verwacht dat hij je als vrouw en als mens waardeert. Je zou je bewust moeten worden van je angst dat je zonder je partner waardeloos wordt. Het is precies deze gedachte die een prachtige, fijne, gemakkelijke en toch opwindende relatie in de weg staat."

VRAAG: Op het Open Weekend was ik geschokt omdat er geen zwarte mensen waren. Ik realiseer me ook dat ik deze speciale taak uit de weg ben gegaan. Helpt u me alstublieft om te gaan begrijpen waarom ik weiger om met zwarte mensen over het Pad te spreken. (5)

"Je hebt op een bepaalde manier een weerstand om met zwarte mensen te worden geassocieerd. Natuurlijk weet je heel goed dat je zelf ook zwart bent maar er is een deel in jou dat zwart zijn met slecht zijn verwart. Dus wil je tot het blanke ras behoren en associeer je dat op dit primitieve, kinderlijke niveau met goed zijn. Het is niet alleen het Pad, het is iets algemeens. Aan de andere kant is er een positief aspect dat hier ook een rol speelt en dat is dat je, tenminste in het grootste deel van je innerlijke wezen, geen vooroordeel tegen het blanke ras hebt. Misschien is er zo'n verborgen gevoel precies waar je je erg schuldig voelt; schuldig over wat je gelooft dat een verraad aan je eigen ras is. Dit wordt natuurlijk door je familie die ook deel heeft aan dit geloof gevoed en vervormd. Ik zou je van deze schuld willen bevrijden zodat je deze vervorming onder ogen kunt zien. Je kunt dan beginnen met alle mensen zonder vervormde algemeenheden, zonder misvattingen tegemoet te treden en iedereen te zien voor wat hij of zij als een goddelijke uitdrukking is, echt zonder acht te slaan op alle andere omstandigheden."

VRAAG: Ik zou graag uw hulp bij drie problemen die ik in mijn leven heb willen inroepen. Ik voel dat deze problemen een gemeenschappelijke oorsprong hebben maar ik schijn niet in staat te zijn om er verder mee te komen.

Het eerste betreft mijn relatie. Jarenlang ben ik door een cyclus heengegaan die me altijd op het punt brengt waarop ik mijn relatie afwijs, ervan overtuigd ben dat hij verkeerd voor mij is, het gevoel heb dat ik nooit het soort gevoelens had die ik daarin wilde hebben. De laatste tijd had ik ook het gevoel dat ik op een bepaald niveau echt niet begrijp wat een relatie eigenlijk is. Op een bepaald niveau verwerp ik intimiteit en gevoelens en behoeften. Elke keer dat ik, om het zo te zeggen, aan het andere eind van de tunnel uitkom, kijk ik op de episode terug als een krankzinnige tijd. En toch, hoewel ik iedere keer iets heb geleerd, ga ik er weer door heen, elke keer schijnbaar net zo blind als de vorige keer, en ben ik ervan overtuigd dat ik mijn echte gevoelens nooit kan voelen.

De tweede vraag gaat over mijn verhouding tot Christus. Hoewel ik voordat ik op het pad was mij altijd met de persoon Jezus Christus verbonden voelde en nog steeds met het begrip Christusbewustzijn ben verbonden, merk ik dat ik niet in staat ben om Jezus als een persoonlijke vriend, als een geestelijke raadgever die me kan leiden te visualiseren. Dit is een pijnlijk en eenzaam gevoel.

Het laatste probleem heeft te maken met mijn relatie met het Pad. Ik heb mij op het niveau fase drie[1] met het Pad verbonden met naar ik geloof ware gevoelens. Maar ik ben nu in contact met een deel van mij dat nooit aangeraakt lijkt te zijn door mijn verlangen om geestelijk bewust te worden. Ik voel dat dat deel van mij er altijd is en dat dat het meest echte deel van mij is. Op een of andere manier lijkt het wel of ik niet genoeg energie en geloof aan het positieve deel van mij kan geven. Ik vergeet heel makkelijk dat het bestaat.

Deze cycli zijn bijzonder pijnlijk voor me omdat ik merk dat wanneer ik in deze toestand verkeer, ik geen onderscheid tussen mijn hogere zelf, mijn lagere zelf en mijn masker kan maken. Ik voel dat ik uit deze laag moet stappen en een verandering in mijn leven moet aanbrengen. Kunt u me helpen om mijn eigen weg duidelijker te zien? (6)

[1] Zie oa. Interne Publicaties ‘Over het toelatingsgesprek en de stadia van verbintenis op het Pad’ en ‘De vier fasen van commitment’ (Noot vertaler)

“Voor wat betreft je relatie met vrouwen is het probleem hier dat er naast de echte behoeften die je als man hebt nog steeds kinderlijke behoeften bestaan die nooit bevredigd kunnen worden. Op dat vlak geef je de vrouw een macht die je bang voor haar en voor haar kinderlijke behoeften maakt. Die behoeften worden dan net een zweep of een gevangenis waaraan of waaruit je moet ontsnappen. In de mate waarin deze wederzijdse kinderlijke behoeften bestaan en niet worden herkend, kunnen echte gevoelens - intimiteit en nabijheid - niet worden ontwikkeld. Alleen wanneer je die behoeften heel nauwkeurig kunt aanwijzen en weet dat het geen echte behoeften zijn, kun je in de schijnbare afgrond stappen die het opgeven van deze onechte behoeften en het verdragen van de schijnbare eenzaamheid van je eigenheid lijkt te zijn. Pas dan kun je je er duidelijk bewust van zijn wanneer soortgelijke kinderlijke behoeften naar jou toe worden geuit en pas dan kun je ze in woorden uitdrukken, ze vragen stellen, ze uitdagen en tenslotte ontzenuwen. Want dan zal de vrouw niet langer een macht vertegenwoordigen, je zult niet bang voor haar zijn omdat je zonder haar *kunt* leven. En ik bedoel dit niet op een uitdagende manier want daar heb je geen moeite mee. Op die manier offer je uit wrok en angst vervulling en emotionele overvloed op. Ik bedoel het op een echte manier waarin je los kunt laten als het nodig is, om later iets dat echter en vervullender is op te bouwen. Je kunt frustratie verdragen, er niet tegen in opstand komen. Je kunt je gevoelens van nietswaardigheid onder ogen zien zodat je je werkelijke waarde beseft. Dat is het verschil. Als je bang bent voor de vrouw, komt dat omdat je van haar verwacht dat ze garandeert dat je niet wordt gefrustreerd, dat je je nooit alleen voelt en dat je nooit je gevoelens van tekortkomen hoeft aan te pakken. Wanneer je denkt dat dit haar functie is, dan moet je dat ook in haar op gang brengen als zij ervan uitgaat dat je een soortgelijke functie voor haar vervult. Aangezien dat niet mogelijk is, ben je bang en trek je je gevoelens terug.

Nu, wat Jezus Christus betreft, deze scheiding is maar tijdelijk. Je persoonlijke contact en gevoel zal herleven, alleen met een veel sterker gevoel van realiteit en rijpheid dan vroeger. Ontwikkeling gaat altijd in een spiraalbeweging zodat het soms lijkt alsof je teruggaat terwijl je in werkelijkheid materiaal naar boven haalt dat vroeger sliep en het daglicht moet zien. Je moet dus soms het gevoel van scheiding, de twijfels en angsten in je tegenkomen voordat het deel in je dat al van waarheid is vervuld dit negatieve, onbewerkte aspect langzaam kan opnemen en omzetten. Realiseer je altijd dat, zolang jouw wil meer

bereid blijft om in de richting van zich verbinden met groei, verandering, Gods wil en beweging te gaan dan van stilstand, dit stadia en geen blijvende toestanden zijn.

Dit geldt natuurlijk gelijkelijk voor wat je beschrijft als je relatie met het Pad. Het Pad zelf moet je twijfels, je gebrek aan vertrouwen, je beschermende, verdedigende cynisme uit de duisternis omhoog heffen. Als je een tijdje in verwarring bent en niet goed weet wat jouw 'waarheid' is en wat jouw echte waarheid is, dan is dat zo. Laat ook ruimte voor tijdelijke verwarring. Daaruit zal weer orde voortkomen. En vergeet nooit dat het de grootste moed, kracht en betrokkenheid vraagt om deze delen van jezelf waar je je zo wanhopig over voelt aan te pakken. Heb dus vertrouwen in jezelf, zelfs als alle vertrouwen je soms schijnt te verlaten. Houd er gewoon rekening mee dat deze perioden tijdelijke verschijningsvormen zijn."

VRAAG: Wilt U me alstublieft helpen om te begrijpen wat het volgende te betekenen heeft?
Ik reageer uitermate overtrokken als het om bloed gaat. Soms is het zien van bloed, soms ook alleen al de beschrijving van een wond of van een abnormaal hevige bloeding al genoeg om me totaal van slag te doen zijn. Ik kom dan in een soort shocktoestand. Ik voel me dan wee, word misselijk, begin te zweten en mijn hartslag wordt zwak en onregelmatig. Dit geldt niet voor menstruatiebloed waarover ik meestal een goed gevoel heb. Het gaat vooral om snijwonden en om het bloeden bij bijvoorbeeld een miskraam.

Ik voel dat ik deze reactie in zekere zin zelf wil, om bijzonder te zijn. Maar ik wil het daarnaast ook helemaal niet meer. Vooral nu niet meer omdat ik met mensen in de gezondheidssector wil werken en dan staat dit me daarbij in de weg. Ik wil graag de betekenis van mijn gevoelens begrijpen en ik hoop dat u me daarbij kunt helpen. Soms vraag ik me af of het te maken heeft met ervaringen in een vorig leven. (7)

"Dit zijn inderdaad karmische overblijfselen die een heel sterke uitwerking op je psyche hebben. Dit feit activeert ook een angst, namelijk dat bloed voor leven - het enige leven staat. Met andere woorden, als er helemaal geen fysiek leven meer is, als alle bloed heeft opgehouden te stromen, dan is ook het bewustzijn verdwenen. Deze

verbinding wordt in je psyche gelegd en is voor een groot deel verantwoordelijk voor je manier van reageren. Het zal je helpen als je probeert je van deze associatie bewust te worden. Je reactie kan vertaald worden in angst voor verlies van het leven en angst dat er alleen maar een fysiek leven bestaat. Als je dit verband eenmaal bewust ziet, zal het je veel gemakkelijker vallen met het probleem om te gaan. Op den duur ga je minder heftig op bloed reageren en tenslotte misschien helemaal niet meer omdat je dan je aandacht op de oorzaak ervan kunt richten en je kunt bezighouden met die twijfels zelf zoals ieder mens dat van tijd tot tijd moet doen. Hoe meer je je twijfels onder ogen ziet, des te sterker zal je vertrouwen worden, ook al zie je dit misschien niet meteen. Je bent de afgelopen maanden zo gegroeid dat er geen enkele reden is om je zorgen over je pad en je leven te maken. Alles is gezegend."

VRAAG: Mijn portemonnee met identiteitsbewijs, geld, lezingen en andere waardevolle spullen werd gedurende het laatste open weekend in Sevenoaks gestolen. Ik kan wel zien hoe ik dit op veel niveaus schiep – mijn beduvelen en mijn stelen, mijn sterke identificatie met uiterlijke materiële waarden, mijn wantrouwen tegenover buitenstaanders. De ervaring was echter toch een schok voor mij. Op een bewust niveau verwachtte ik niet dat mijn beurs op Sevenoaks zou worden gestolen. Het voorval schokte ook de hele gemeenschap en diegenen die aan het open weekend deelnamen. Kunt u me helpen duidelijker te zien op welke manier ik deze gebeurtenis veroorzaakte, wat de betekenis voor mij is en ook wat de betekenis voor de gemeenschap en voor de deelnemers aan het openweekend is? (8)

"Er zijn verscheidene niveaus bij betrokken. Naast wat je noemde, heeft deze gebeurtenis voor jou persoonlijk ook een symbolische betekenis. De portemonnee vertegenwoordigt jouw vrouwelijke waarden en je bent bang dat die je ontstolen zullen worden tenzij je je zorgvuldig beschermt en je er voor hoedt om vertrouwen te hebben, uit te reiken naar en je over te geven aan het liefhebben.

Op een meer algemeen vlak is het een misvatting en niet realistisch om te denken dat omdat jullie een spirituele gemeenschap zijn, zoiets niet zou horen te gebeuren. Het kan en zal net zo vaak of net zo weinig voorkomen als overal elders. Mensen die op zoek zijn naar een pad of

die al op een pad van zuivering zijn, zijn niet volmaakt. Ze kunnen net zo goed aan stelen als aan iets anders verslaafd zijn. Het is belangrijk voor jou en voor jullie allemaal om je deze werkelijkheidszin eigen te maken. Op die manier zullen jullie diegenen die het moeilijk vinden om niet aan zo'n gelegenheid toe te geven en zo hun schuldgevoel en hun angst vergroten, niet in de verleiding brengen."

VRAAG: Ik heb het grote voorrecht om heel direct met de lezingen te werken. Ik heb in het bijzonder de taak op me genomen om de lezingen te 'bewerken'. Het is mijn bedoeling om bepaalde, ingewikkelde paragrafen grammaticaal en qua stijl uiteen te rafelen en ze goed te laten lopen zonder echter de betekenis te veranderen maar te trachten het begrip te verduidelijken. Met andere woorden soms staat de taal in de weg en moet deze gezuiverd en vereenvoudigd worden.

Ik voel me heel erg met dit werk verbonden en ik voelde heel veel jaren geleden al toen ik de eerste lezing las het verlangen om dit werk te doen. De verantwoordelijkheid is echter groot en ik zou graag enige terugkoppeling van u krijgen.

Wanneer ik me met de lezing waaraan ik werk, verbonden voel, lijk ik er wel een mee te worden en terwijl ik hem lees schuiven de woorden in het rond en gaan als bij toverslag naar de juiste plaats. Dan heb ik geen twijfels. Andere keren is de taak moeizamer en moet ik een lezing loslaten met bepaalde vraagtekens. Soms voel ik dat ik teveel bewerk, soms dat ik het te weinig doe.

1) Kunt u uw mening over de kwaliteit van het werk in het algemeen geven, en
2) Hebt u suggesties of tips die me zouden kunnen helpen?
3) Ik heb gemerkt dat niet alle zinnen evengoed lopen. Er zijn alinea's, dat zijn juweeltjes, prachtig, eenvoudig en helder, en anderen die zijn ingewikkeld en net een kluwen.
Heeft dit te maken met waar het medium is of direct met u?
Kan het medium ook woorden gebruiken die ze normaliter niet kent of gebruikt of gebruikt ze haar gewone vocabulaire.
Heeft ze de taak om de woorden te vormen of een woord te verbinden aan een bepaalde kennis, aan een gevoel of een begrip, of worden haar meer direct woorden gegeven?

4) Ik heb mij ertoe verbonden om mijn werk met de lezingen voort te zetten totdat ze allemaal 'nieuw' zijn, bewerkt zijn en op een uniforme wijze in hun huidige vorm worden getypt en gedrukt. Ik stel me voor dat de lezingen spoedig in verschillende formaten gedrukt worden, in boekvorm, volgens onderwerp enz. Is het al tijd om in deze richting verder te denken? Heeft u suggesties op dit gebied? (9)

"1) Het werk dat je met de lezingen doet is uitstekend. Je vervult je taak nu echt en je weet dat ook.

2) Wanneer je moeilijkheden hebt, zou ik willen voorstellen dat je jezelf afvraagt 'waarom'. Is het iets dat je in je leven nu niet hebt aangepakt, dat misschien niets met het materiaal te maken heeft? Dan moet je het aanpakken omdat het wegdrukken je ongedurig maakt en je energieën verstrooit. Of is het iets in het materiaal van de lezing zelf? Hier moet je ook naar kijken. Afgezien hiervan moet je gewoon accepteren dat geen werk altijd even soepel en gelijkmatig kan verlopen. Je bent een mens en als zodanig ingebed in allerlei niveaus die ritmes en fasen scheppen. De keren dat het werk moeilijker is, kan ook een bepaald doel dienen en dat moet afgezien van wat ik hiervoor zei worden aanvaard.

3) Deze processen zijn uiterst gecompliceerd. Er is niet een enkel antwoord voor. Het mens zijn van het medium vormt een dikke muur waardoor fijnere vibraties van waarheid, materiaal dat helemaal vreemd voor haar is, soms zelfs woorden heen moeten komen. Soms kan alleen de woordenschat die zij bezit worden gebruikt maar dit is zeker niet altijd zo. Er waren veel gevallen waarin woorden konden doorkomen die onbekend voor haar waren. Ook hier varieert de stroom. Soms kan met bepaald materiaal in bepaalde stadia van de ritmiek (en ze kunnen van minuut tot minuut veranderen) de geestelijke waarheid heel sterk doorkomen. Andere keren is het proces veel moeizamer. Dit is de reden waarom je bijna altijd bij alle mediums zult merken dat er een klaarblijkelijke breedsprakigheid is. Er is een periode aan het begin van een boodschap waarin het medium letterlijk op stoom schijnt te komen. Dit kan blijken bij het vormen van woorden of soms zelfs geluiden.

4) Uiteindelijk zal geleidelijk aan een boekvorm ontstaan. Deze gedachte is al bij velen opgekomen want het is een natuurlijk gevolg.

De tijd is er echter nog steeds niet helemaal rijp voor. Laat het zich maar op een meer natuurlijke, organische manier ontwikkelen. Misschien blijkt dit jouw taak te zijn als je met het bewerken van het huidige materiaal klaar bent. Je zou door deze taak de nodige voorbereiding hebben. Deze mogelijkheid is misschien het overwegen waard. Door je grote waardering naast je inzicht zou je hier goed voor zijn toegerust.

Hier wil ik ook tegen deze vrienden, John en Judith Saly, die heel lang de enigen waren die de lezingen bewerkten zeggen dat zij hun werk ook erg goed gedaan hebben en dat het heel waardevol is geweest. Het is nu hun taak niet meer. Ze zouden zich niet verdrietig hoeven te voelen. Jullie zijn allen gezegend."

VRAAG: Na het zien van een bijzonder meedogenloze film over gevangenissen in Turkije voelde ik angst voor de negatieve kant van het leven. Een Amerikaan werd gearresteerd voor een poging om illegaal drugs uit Turkije te smokkelen. Om te beginnen vond ik de straf in geen verhouding tot de misdaad. Ik zag hem als een slachtoffer. Ik voelde dat de negatieve lagen maar vluchtig bekeken behoeven te worden en de gevolgen onvoorspelbaar zijn. Dus, mijn vraag is in feite, is de wet van rechtvaardigheid ook van toepassing op de negatieve kant? U hebt gezegd dat er onrechtvaardigheden in de wereld zijn. Hoe past dit daarin? Zijn een negatieve oorzaak en een negatief gevolg gelijk? (10)

"Ik heb nooit gezegd dat er onrechtvaardigheden zijn. Ik zei, er *schijnen* onrechtvaardigheden te bestaan wanneer je het niet in zijn verband ziet. Een enkel leven *is* dikwijls uit verband. Zo kan bijvoorbeeld iemand voor een misdaad veroordeeld worden die hij niet beging. Dat is duidelijk een onrechtvaardigheid op dit werkelijkheidsniveau. Maar als alle verbanden bekend zouden zijn, zou het geen onrechtvaardigheid zijn.

Jouw angst dat het negatieve, als je het vluchtig bekijkt, niet meer beheersbaar is en een momentum en een leven van zichzelf aanneemt, is gebaseerd op het verschijnsel van zichzelf in stand houden dat ik vaak heb uitgelegd. De kracht lijkt op iets dat in een vortex, in een draaikolk wordt vastgehouden die steeds sterker wordt. De kracht van deze vortex echter wordt ook door een exacte spirituele wet bepaald.

Met andere woorden, het is onmogelijk om meer kracht op te nemen dan de persoon aankan, dan in verhouding met het aandeel van de persoon is. Het aandeel bestaat uit verzameld materiaal dat op een *positieve* manier moet worden opgenomen om het zichzelf in stand houden in een positieve beweging te veranderen. Vergeet nooit dat het zichzelf in stand houden van het negatieve in de verste verte niet zoveel kracht bezit als het zichzelf in stand houden van het positieve. Het eerste is altijd beperkt, het laatste is oneindig."

VRAAG: Ik heb nu drie jaar een relatie gehad met een man van wie ik erg veel houd. Zijn naam is Clint. Zoals u weet waren de gevoelens die ik aan het begin van onze relatie ervoer de sterkste die ik ooit in mijn leven heb ervaren. Ze openden me en ik kon mezelf als vrouw ervaren, als een aantrekkelijke vrouw die geeft om een man.

Ik geef heel veel om deze man, om zijn ziel en zijn ontwikkeling. Ik zie zijn verlangen om het leven op een diepgaander manier te ervaren. Ik zie zijn verdedigingen, zijn negativiteiten. Ik aanvaard hem zonder oordeel. Ik zie in deze relatie ook veel neurotische en vervormde aspecten van mijzelf.

De laatste tijd is de relatie intenser geworden en is hij meer open gaan staan voor de Padconcepten. Hij leest lezingen en probeert om met ze te werken. Toch is hij er bang voor en trekt zich terug.

Naarmate we dichterbij elkaar komen, wordt hij banger en wil hij terugkrabbelen. Ik ga ook heen en weer. Soms voel ik dat mijn wil zich een weg baant richting oplossing en andere keren krabbel ik terug en wil ik hieruit weg. Ik ben me bewust van een diepe angst voor een relatie in mij en van een plek waar ik geen relatie wil.

Ik geloof dat ik op het punt ben waarop ik echt de waarheid van deze relatie wil weten – is het er een, heeft hij een kans?

Wat ik u wil vragen is om ons te helpen licht te werpen op waar we nu blind zijn bij het vinden van de waarheid van deze situatie. Ik wil vanuit mijn hart, niet vanuit mijn wil de waarheid kennen. Ik wil me aan Gods wil overgeven. Kunt u

ons deze keer helpen? (11)

"Natuurlijk heeft de relatie een kans. Het hangt helemaal van jullie beiden af of jullie allebei een verbintenis willen voortzetten, of jullie de angsten voor betrokkenheid en wederkerigheid onder ogen willen zien en verkennen en dan deze angsten in levende, scheppende energie willen doen overgaan om samen en als individuen die zichzelf vervullen in een taak voor het grotere goed je leven te leven. Als jullie deze keuze maken, zal de relatie leven en bloeien. Je bent zo indrukwekkend gegroeid sinds je met dit padwerk begon dat je echt niets te vrezen hebt. Als je huidige geliefde er niet voor zou kiezen om in de goedheid van het leven, in zijn eigen mogelijkheden om God angsten en negativiteiten te laten omzetten, laat dat dan maar zo zijn. Een echt vruchtbare relatie kan alleen bestaan wanneer *beide* partners deze helemaal willen, wanneer er geen angst, geen getrek, geen poging om te overtuigen is. Het moet uit volheid en overvloed voortkomen, niet uit het gevoel dat je er voor moet vechten, dat je moet overtuigen. Pas dan kunnen vrede en opwinding samengaan. Je pas ontwaakte vermogen om lief te hebben en te voelen is je schat die je zal verzekeren van vervulling in de liefde met een partner. Je staat pas op de drempel van je werkelijke leven, het begint pas. Tot nu toe was alles voorbereiding. Probeer deze waarheid te voelen en treed wat staat te komen in een geest van vertrouwen tegemoet zodat je in vrede kunt zijn.

Geliefde vrienden, mogen deze antwoorden een snaar in jullie allemaal raken. Jullie zijn gezegend, jullie allemaal, lichaam, ziel en geest. God leeft eeuwig in jullie."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1978.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel 'Questions and Answers'.
Vertaling van een vraag - aanvankelijk alleen opgenomen in een V-lezing - door Anke van der Meer in 1994; aanvulling in 2008 door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

255A/16